

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

handling, at alle amtsråd vil beslutte sig til at nedsætte amtsmusikudvalg. Der er ingen tvivl om for mig, at et amtsmusikudvalg er et meget vigtigt led i den decentralisering, som musikloven skulle medvirke til, og at man med små midler og uden det store bureaukrati kan nå langt med hensyn til en koordinering og en aktivisering af musiklivet inden for hvert område. Både set fra det lokale musiklivs synspunkt og set fra musikrådets og ministeriets synspunkt er det amtsmusikudvalgets regionale kraftcentre, som får en betydelig rolle i administrationen af musikloven. Der kan opstå skævheder, hvis vi får en lokal organisation, der er forskellig fra amt til amt, men jeg erkender naturligvis amtsrådenes ret til selv at træffe beslutning herom.

Jeg sagde oprindeligt i min fremsættelsestale, at musikken i lovgivningsmæssig henseende er et stedbarn. Forholdet bliver nu legaliseret. Musikfolket, både de, der spiller og synger, og de, der lytter, får nu den musiklov, de har ønsket sig så længe. Jeg vil da gerne sige, at da lovforslaget først kom til folketinget, gik det stærkt. Det er nu i høj grad op til alle de interesserede, musikere, publikum, amatører og andre inden for både ældre, nye og hidtil ukendte genrer og former for musik, at få musikken til at spille. Vi har nu givet dem instrumentet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 135 stemmer mod 21.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om det kgl. teater og oprettelsen af en kulturel fond.

(Lovforslag nr. 177. Fremsat 30/1 76. Første behandling 12/3 76. Betænkning 12/5 76. Anden behandling 20/5 76. Tillægsbetænkning 21/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 135 stemmer mod 21.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om at stille planlægningen af en fast Storebæltsforbindelse i bero [af Elsebeth Kock-Petersen m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. LI. Fremsat 18/12 75. Første behandling 23/1 76. Betænkning 19/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Glensgård (FP):

Folketinget får jo på intet tidspunkt lejlighed til at tage stilling til 1973-loven, og det bevirker bl. a., at fremskridtspartiet har set nøje på, hvordan vi kunne få denne debat frem.

Jeg skal derfor indlede med — modsat hvad man normalt gør — at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget fastslår, at den faste forbindelse over Store Bælt i den nuværende statsunderskudssituation ikke må betales af statsmidler, men gerne af private uden belastning af offentlige kasser,

fortsætter tinget behandlingen af forslaget.“

Fremskridtspartiet har altså fremsat denne dagsorden ud fra den betragtning, at den danske statskasse ikke er i stand til at foretage en så kraftig investering. Fremskridtspartiet er enig i, at det er nødvendigt at få bygget en bro. Fremskridtspartiet er også enig i, at det skal ske så hurtigt som overhovedet muligt, men vi kan ikke acceptere 1973-loven, og derfor har vi i første omgang måttet tilslutte os det af fru Else-